

III

[10] ¿I què més puc dir-te del fet que competeixi amb tu pel consolat un home que va anar apallissant per tota la ciutat, davant el poble romà, algú tan estimat pel poble romà com Marc Màrius; un home que el va portar fins a una tomba, on el va sotmetre a tota mena de turments; un home que, tot empunyant l'espasa amb la mà dreta i afermant-lo per l'arrel dels cabells amb l'esquerra, li va tallar el coll quan encara era viu i va agafar el seu cap amb les mans, mentre rius de sang se li escolaven entre els dits?¹² Ell, després d'això, va conviure amb actors i gladiadors, i va trobar, en els primers, els còmplices de la seva luxúria, i en els segons, els dels seus crims. Ell mai no ha pogut entrar en cap lloc, per molt sagrat i venerat que fos, sense que la seva perversitat hagi deixat un rastre d'infàmia encara que els altres fossin innocents.¹³ Ell s'ha fet amic íntim, al senat, dels Curis i dels Annis; a les sales de subhastes, dels Sapales i dels Carvilis, i, entre els cavallers, dels Pompilis i dels Vetis.¹⁴ Ell és tan audaç, tan pervers i, en fi, tan hàbil i destre en la seva lascívia que va arribar a abusar de nois vestits encara amb la pretexta,¹⁵ gairebé asseguts a la falda dels seus pares. ¿I ara què t'he d'escriure jo respecte a l'Àfrica o a les declaracions dels testimonis?¹⁶ Són fets prou coneguts sobre els quals hauries de llegir més sovint. Tanmateix, crec que no puc passar per alt dues coses: la primera, que Catilina va sortir d'aquest procés tan pobre com ho havien estat uns quants dels seus

judges abans del procés; i la segona, que és un home tan odiat que cada dia es presenta una demanda contra ell als tribunals. En la situació en què es troba, és més gran la por que inspira, encara que estigui quiet, que no pas el menyspreu que mereixeria si tramés alguna cosa.

[11] Quina sort has tingut en la teva candidatura, mi-llor que la que tingué anys enrere un altre nouvingut, Gai Celi!¹⁷ Competia amb dos candidats sens dubte d'allò més nobles, però ambdós tenien tot un seguit de virtuts més valuoses que la noblesa mateixa: un gran talent, una gran integritat, molts mèrits i un gran seny i una gran dedicació a la seva campanya electoral. Malgrat això, Celi va vèncer un dels dos, per bé que era molt inferior en llinatge i no el superava gairebé en res. [12] Així, doncs, si desplegues els dots que la naturalesa i els estudis que sempre has conreat et proporcionen tan generosament, si fas allò que t'exigeixen les circumstàncies, allò que pots i has de fer, no et serà difícil lluitar amb uns rivals molt més coneguts pels seus vicis que no pas il·lustres pel seu llinatge. Vejam, ¿quin ciutadà pot haver-hi tan malvat que vulgui desembeinar, en una sola votació, dos punyals contra l'Estat?

IV

[13] Com que ja he exposat els recursos de què disposes o pots disposar per compensar la teva condició de nou-

vingut, crec que ara cal parlar de la importància de la campanya electoral. Aspires al consolat, un càrrec del qual ningú no et considera indigne; hi ha molts, però, que et tenen enveja. I és que tu, un home de la classe eqüestre, aspiras al lloc més alt de Roma, i és tan alt que, en ocupar aquest càrrec, un home ferm, disert i honrat gaudeix de molta més puixança que qualsevol altre. I no et pensis que els qui han ocupat aquest càrrec no s'adonen del gran prestigi de què gaudiràs un cop tu també l'hagis aconseguit. Quant als qui, tot i pertànyer a famílies consulars, no han assolit la posició dels seus avantpassats, m'imagino que et tindran enveja, llevat que t'estimin molt. Crec que fins i tot els nouvinguts que han estat pretors, tret dels qui et deuen algun favor, no voldran que arribis més lluny que ells en la carrera política. [14] Estic segur que tens en compte que hi ha molta gent del poble que t'enveja i que, com sol succeir aquests darrers anys, n'hi ha molts a qui desplauen els nouvinguts; fins i tot és inevitable que n'hi hagi uns quants d'enfurits contra tu per les causes en les quals has intervingut. Finalment, calcula tu mateix si ja no tens els amics que et pensaves per haver-te afanyat tant a augmentar l'anomenada de Gneu Pompeu. [15] Per tant, ja que aspiras al càrrec més important de Roma i ja que t'adones que hi ha interessos contraris a tu, cal que hi posis el màxim de seny, de cura, d'esforç i de dedicació.